

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320209314
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320209314.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne: W. W. Z., I. XX.XX.XXXX, Z. Z. - O., V. X, Š. T. M., v zastúpení: Mgr. Miroslav Golian, advokát, Budatínska 16, proti žalovanému: W. N., I. XX.XX.XXXX, Z. Z. - N. O., W. XX, Š. T. M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 25.novembra 2020 č. k. 44C/115/2020-23, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **n e m á** voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ktorým sa domáhala aby sa žalovaný zdržal akéhokoľvek konania, úkonov alebo činností, ktoré by viedli k poškodeniu, poškodzovaniu, ničeniu, zničeniu alebo odstráneniu majetku žalobkyne - pletivového oplotenia nachádzajúceho sa a ohradzujúceho záhradu žalobkyne na ulici M. XX, Z., ktoré prechádza cez časť pozemku žalovaného, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku - orná pôda, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, pre katastrálne územia L., obec Bratislava - m. č. Rača, okres Bratislava III. Zároveň rozhodol, že žalovanému (t.j.osobe, voči ktorej návrh smeruje) nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutie popísal ako žalobkyňa získala členstvo v Základnej organizácii Slovenského záhradkárskeho zväzu č. X-XX M. - G. (E. M. Č.. X-XX M. R. - G.), ktorý je rovnako ako iné záhradkárske zväzy evidovaný v Slovenskom zväze záhradkárov - republikový výbor. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa odôvodnil svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že má na svojej záhradke postavenú celoročne obývatelnú záhradnú chatu, ktorú riadne užíva a v podstate sa v nej celý rok zdržiava, býva v nej; pozemky, ktoré boli od založenia SZZ v roku 1964 prenechané do užívania členom SZZ, a ktoré od uvedeného roku 1964 v tejto časti Bratislavy aj záhradkári užívali/užívajú dodnes, ale stáli/stoja na pozemkoch súkromných osôb, ktoré z dôvodu ich užívania záhradkármi, svoje pozemky ako vlastníci užívať nemohli. Neskôr, po roku 1989 sa pozemky pod záhradkami začali vyporiadávať a ich vlastníci, či ich právni nástupcovia sa k nim hlásiať. Cez záhradku žalobkyne tak prechádza viacero pozemkov, a jedným z nich je aj pozemok registra "C", katastrálnej mapy, par. č. XXXX/XXX, druh pozemku orná pôda o výmere 128 m², ktorý je podľa výpisu z listu vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XXXXX pre katastrálne územie L., obec BA - m. č. Rača, okres Bratislava III, vlastnícky evidovaný na žalovaného z tohto pozemku časť o výmere 10 m² zasahuje do záhradky žalobkyne, takže zo záhradky žalobkyne zaberá priestor o vyššie uvedenej výmere trojuholníkového tvaru, tak ako je zakreslený na geometrickom pláne, resp. mape, ktorú k predmetnému návrhu žalobkyňa prikladá. Pred nadobudnutím pozemku žalovaným tento patril súrodencom p. D. F. B.. Y. o celkovej výmere 185 m², ktorý oni chceli predať pôvodným záhradkárom, podľa možnosti naraz, jednou kúpou

zmluvou. Pozemok súrodencov D. F. Y. prechádzal až cez štyri záhradky a to o výmere 5 m² cez záhradku W.. N., matky žalovaného, záhradku žalovaného o výmere 52 m², záhradu W.. V. V. o výmere 80 m² bez tzv. prieluky a potom cez záhradku žalobkyne, o výmere 10 m², bez prieluky. Prevod pozemku súrodencov B.. D. F. B.. Y. ičovej sa uskutočnil v roku 2010 a hoci ku Kúpnej zmluve bol vypracovaný aj potrebný Geometrický plán, ktorý zohľadňoval rozdelenie pozemku súrodencov na pozemky, kopírujúce jednotlivé záhradky, t. j. záhradku W.. N., žalovaného, W.. V. V. okrem záhradky žalobkyne, kúpna zmluva znela len na W.. N. a žalovaného ako kupujúcich, hoci na strane kupujúcich mohol byť ako jeden z kupujúcich uvedený aj W.. V. V., ktorý mal a stále má s žalobkyňou veľmi dobrý vzťah a ak by nadobudol zvyšnú časť pozemku súrodencov B.. D. a B.. Y., pozemok prechádzajúci cez záhradu žalobkyne by jej previedol za cenu, za akú by ho kúpil od súrodencov B.. D. F. B.. Y.. W.. V. V. je o žalovaným v súdnom spore, v ktorom sa má rozhodnúť o tom, či žalovaný, bude mať povinnosť pozemok par. č. XXXX/XXX pre k. ú. L. predať W.. V. V. alebo nie, alebo samotná kúpna zmluva v časti, ktorou bol pozemok par. č. XXXX/XXX prevedený na žalovaného, je neplatná, čo znamená, že pozemok ktorý nadobudol žalovaný a jeho matka od súrodencov B.. D. F. B.. Y., prechádzajúci cez ich pôvodné záhrady, by ostala platná, nedotknutá. Žalovaný asi dňa 17.09.2020 odstránila časť pletivového oplotenia záhradky patriaceho žalobkyňi v časti, ktorá oddeľuje jej záhradku od tzv. prieluky, teda vedľajšieho pozemku, vlastnícky evidovaného na žalovaného; pletivové oplotenie, teda odstránil v časti pozemku evidovaného na neho, prechádzajúce cez záhradu žalobkyne a po tomto zásahu ostalo pletivové oplotenie patriace žalobkyňi zdevastované, teda žalovaný, tak v rozpore so zákonom, použila svojpomoc, ktorá je prípustná iba v jedinom prípade upravenom v § 6 Občianskeho zákonníka. V posudzovanom prípade sa nejedná o bezprostrednú hrozbu neoprávneného zásahu do práva, ale o pokojný stav, pretrvávajúci zrejme od roku 1964, teda od času vzniku SZZ a prenechania záhradky do užívania, teraz do nájmu podľa záhradkárskeho zákona, žalobkyňi, predtým jej právneho predchodcovi, O. O.. Vzhľadom k tomu, že žalovaný, v rozpore so zákonom presadzuje uchopenie sa užívania časti svojho pozemku svojpomocne ničením majetku žalobkyne, čo zákon nedovoľuje a zákonom upravená svojpomoc v posudzovanom prípade neprichádza do úvahy, aby na základe vyššie uvedených skutočností, osvedčujúcich nárok žalobkyne podloženými listinnými dokladmi ako oprávnenej záhradkárky oprávnene užívajúcej svoju záhradku, aj vzhľadom k tomu, že nariadeným neodkladným opatrením nebude žalovaný, na svojich právach nijako ukrátený, pretože nariadením neodkladného opatrenia jeho vlastníctvo ostane nedotknuté, ale zároveň žalovaného prinúti postupovať zákonne, najmä však zamedzí jeho nezákonnému a teda ničeniu majetku žalobkyne. Na dôkaz svojich tvrdení žalobkyňa súdu predložila nasledovné listinné dôkazy a to Dohodu o prevode záhradky zo dňa 09.02.1993; Mapu záhradky žalobkyne; Technickú správu k projektu NN prípojky pre záhradnú chatku v lokalite N. - O. Z., Ž. W., parc. č. XX z apríla 2001; Zmluvu č. XX o ponechaní pozemku na dočasné užívanie v záhradkárskej osade M. R..; Výpis z listu vlastníctva č. XXXXX; Osadový poriadok Základnej organizácie SZZ X-XX M. X; Potvrdenie Slovenského zväzu záhradkárov - Republikový výbor zo dňa 28.03.2019.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/ § 326 ods. 1, 2 § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2, § 332 ods. 1, § 132 ods. 1 C.s.p. keď poukázal nato, že neodkladné opatrenie slúži k dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov a je namieste ho použiť tam, kde existuje naliehavá potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Súd prvej inštancie mal zato, že zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplýva právny vzťah medzi stranami sporu, keď žalobkyňa na základe Dohody o prevode záhradky zo dňa 09.02.1993 sa stala užívateľkou záhradky v osade M. R. a to po pôvodnom užívateľovi p. O. O., ktorý predmetnú záhradku užíval na základe E. Č. XX o ponechaní pozemku na dočasné užívanie v záhradkárskej osade M. R., ktorú uzavrel p. O. O., l. XX.XX.XXXX so Slovenským ovocinárskym a záhradkárskym zväzom, základná organizácia v Bratislave - Východná stanica, pričom z listu vlastníctva č. XXXXX a z katastrálnej mapy vyplýva, že žalovaný, je výlučným vlastníkom pozemkov parc. č. XXXX/XXX o výmere 128 m², druh pozemku - orná pôda, a parc. č. XXXXX/XXX o výmere 52 m², druh pozemku - záhrady, pričom časť pozemku parc. č. XXXX/XXX o výmere 10 m² zasahuje do záhradky žalobkyne.

1.3. Súd prvej inštancie na základe predložených dôkazov a na základe zisteného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že žalobkyňa síce osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami tohto sporu, avšak dostatočne nepreukázala naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, keďže dôkazne nepreukázala v návrhu tvrdené skutočnosti, že jej bolo odstránené

a zdevastované pletivé oplatenie záhradky (napr. fotodokumentáciou); a že popísané konanie (odstránenie a zdevastovanie pletivového oplatenia jej záhradky) spôsobil práve žalovaný. Žalobkyňa v tomto smere nepredložila súdu dôkazy o tom, že uvedeného skutku sa dopustil práve žalovaný a súd mal za to, že pokiaľ dochádza k poškodzovaniu resp. odstraňovaniu oplatenia, žalobkyňa má zákonné možnosti ochrániť svoj majetok (privolanie polície a zadokumentovanie skutku) a po preukázaní skutku vyvodíť voči páchatelovi trestnoprávnu zodpovednosť aj s prípadnou náhradou škody. Z citovaných ustanovení § 326 ods. 1 a § 132 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že strany sporu majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Dôkazné bremeno je procesnou zodpovednosťou strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech a preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko súd návrh žalobkyne zamietol, nárok na náhradu trov konania by mal byť priznaný žalovanému ako úspešnej strane sporu. Z dôvodu, že žalovanému, žiadne trovy v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nevznikli, ani mu žiadne trovy konania zo spisu nevyplývajú, v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcim procesnú ekonomiu, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.02.2018 spisovej značky 7Cdo 14 /2018).

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd napádané rozhodnutie zmenil a jej návrhu vyhovel, nakoľko súdom vydané rozhodnutie nemožno pokladať za zákonné a žalobkyňa odníma právo na riadnu súdnu ochranu. Poukázala na odôvodnenie rozhodnutia (odsek 16.), kde súd prvej inštancie poukazuje na predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a v rozpore s týmto svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že aj keď z predložených dôkazov, z ktorých mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázaný vzťah medzi sporovými stranami, odmieta jej návrh, lebo nepreukázala také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali návrhu vyhovieť, keď nedostatočne preukázala naliehavosť dočasnej úpravy vzťahov medzi sporovými stranami preto, lebo podľa názoru súdu vôbec nepreukázala v návrhu tvrdené skutočnosti, a teda že jej bolo odstránené a zdevastované pletivé oplatenie záhradky (napr. fotodokumentáciou) a že popísané konanie (odstránenie a zdevastovanie pletivového oplatenia jej záhradky) spôsobil práve žalovaný. Teda podľa názoru súdu nepredložila dôkazy o tom, že uvedeného skutku sa dopustil žalovaný. Okrem vyššie uvedeného konštatovania súdu, tiež má súd za to, že pokiaľ dochádza k poškodzovaniu resp. odstraňovaniu oplatenia, teda poškodzovaniu vlastníctva cudzej veci, poškodený, v posudzovanom prípade žalobkyňa, má zákonné možnosti ochrániť svoj majetok, podľa súdu privolaním polície a zadokumentovaním skutku a po preukázaní skutku vyvodíť voči páchatelovi trestnoprávnu zodpovednosť aj s prípadnou náhradou škody.

2.1. Žalobkyňa mala zato, že ako osoba, ktorej práva sú konaním inej osoby porušované alebo ohrozované, má právo sa rozhodnúť akú právnu ochranu svojich práv zvolí. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu, že podmienkou kladného rozhodnutia, vyhoveniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je podanie trestného oznámenia, resp. začatie trestného stíhania, keď samotný súd musí mať vedomosť, že podmienkou začatia trestného stíhania je výška škody spôsobená oznamovateľovi páchatelom trestného činu, presahujúca 266 €. Hodnota jedného m klasického pletivového oplatenia, čo je posudzovaný prípad, je cca 1,188 € za meter s výškou 2 metre. Časť pozemku o veľkosti 10 m² je predsa ohradený pletivovým plotom len z dvoch strán, čo vidieť aj z predloženej mapy pozemku záhrady žalobkyne, čo môže byť cca 5 m pletivového oplatenia, teda jeho hodnota môže byť cca 6 €. Nemožno preto vôbec uvažovať o trestnom čine, o priestupku áno, no v posudzovanom prípade je nutné, aby sa žalovanému zabránilo v protiprávnom konaní, a svojpomocne neničil majetok žalobkyne, najmä takým poškodením oplatenia, či jeho odstránením, ktoré bude mať za následok sprístupnenie pozemku žalobkyne cudzím osobám, kriminálnym živlom. V podanom návrhu ale žalobkyňa netvrdí, že žalovaný jej plot odstránil, ale len poškodil do takej miery, že stratil svoju funkciu, byť prekážkou vniknutia na pozemok záhrady žalobkyne. Je pravda, že žalobkyňa jeho poškodenie, zvalenie žalovaným nevidela, čo mohlo trvať len krátkych pár minút, ale to že jeho poškodenie uskutočnil žalovaný je nepochybné a ani podané trestné oznámenie nemôže byť, s vyššie uvedeným prístupom súdu k hodnoteniu dôkazov, takým dôkazom, ktoré by rozhodovanému súdu postačovalo pre osvedčenie naliehavosti nariadenie neodkladného opatrenia.

2.2. Žalobkyňa uviedla, že súd sa nedostatočne vypořiadal s jej návrhom (lekárky, vyššieho, dôchodkového veku), ktorú súd svojim odôvodnením zaradil medzi klamárov, najmä ak sa súd odvoláva na ustanovenie § 132 ods. 1 C.s.p. Z vyššie uvedeného vyplýva aj to, že partner žalobkyne, nositeľ titulu JUDr., je tiež vo vyššom veku, a prioritou takýchto osôb je predovšetkým ich vlastná ochrana. Preto po zistení zdevastovania oplotenia časti záhrady žalobkyne sa v prvom rade snažili o jeho opravu, a vrátenie do pôvodného stavu, tak aby oplotenie plnilo svoju funkciu, ochrany majetku, zdravia a života žalobkyne a jej partnera, či syna žalobkyne. Mala za to, že ani fotodokumentácia zdevastovaného oplotenia, pri prístupe hodnotiaceho súdu, by pre tento súd nebolo postačujúce pre vyhovie jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože aj ich existencia sa dá predsa spochybníť. V konečnom dôsledku, vyhovie jej návrhu žalobkyne by nijakým spôsobom nepoškodilo žalovaného, jeho práva a právom chránené záujmy. Súd by len potvrdil stav súdom predpokladaný, teda že do zásahu práv žalobkyne zo strany žalovaného nedošlo, a ak by sa žalovaný aj chcel v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísaného protiprávneho konania dopustiť, nariadené neodkladné opatrenie by mu v tom bránilo, ale najmä ak by sa chcel domáhať užívania aj svojej zvyšnej časti pozemku, zasahujúcej do záhradky žalobkyne, mohol by tak urobiť len zákonnou cestou. Ona ako záhradkárka, ktorej postavenie je upravené záhradkárskym zákonom, upravujúceho aj vzťah voči vlastníkovi pozemku, na ktorom sa záhradka záhradkára nachádza, má právo svoju záhradku užívať aj voči jeho vlastníkovi a toto právo aj v prípadnom ďalšom súdnom konaní na ochranu vlastníckeho práva, aj ako záhradkárka obhajovať.

2.3. Záverom v súvislosti s jej návrhom ako aj na oboznámenie súdu so správaním sa žalovaného poukázala aj na niekoľko návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia susedov žalobkyne, rodiny W.. V. V. (spis. zn. 10C/6/2012-525 v spojitosti s rozhodnutím KS BA z 07.11.2019, spis. zn. 16Co/228/2019 - 550, spis. zn. 62C/21/2020 v znení rozhodnutia KS BA spis. zn. 9Co/94/2020 - 126 z 10.09.2020 a spis. zn. 10C/6/2012 - 655 z 11.05.2020), ktoré všetky tri boli súdom zamietnuté, prvé dva aj súdom druhej inštancie, v ktorých konaniach sa rodina W.. V. domáhala nariadenia neodkladného opatrenia na zabránenie búrania ich podpivničenej murovanej chaty o výmere cca 15 m² z ktorej výmery cca len 3 m² zasahovali do pozemku odporcu, par. č. XXXX/XXX, o výmere 128 m², LV č. XXXXX, pre k. ú. L., a to aj napriek tomu, že k búraniu chaty sa pred vyšetrovateľom žalovaný priznal, no súdu to nestačilo. Teraz je chata v hodnote cca 30 tis. € zbúraná a celá vec je riešená v trestno-právnom konaní.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5.1. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

5.2. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala

5.3. Podľa § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

5.4. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

5.5. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

5.6. Podľa § 330 ods. 1 C.s.p. súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

5.7. Podľa § 330 ods. 2 C.s.p. ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

5.8. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p. ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

5.9. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

5.10. Podľa § 234 ods. 2 C.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

6. Nariadiť neodkladného opatrenia je možné ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná potreba úpravy pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozené. V danom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostrednej ujmy. Je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Osvedčiť takúto hrozbu, ujmu je povinná strana podávajúca návrh v rámci popisu rozhodujúcich skutočností z priložených dôkazov.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu, keď z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobkyňa sa chce jeho nariadením domáhať trvalej úpravy pomerov odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, keď žalobkyňa ničím neosvedčila naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, nebezpečie bezprostrednej ujmy a ani to, že by exekúcia rozhodnutia bola ohrozená. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje len podľa obsahu návrhu a podľa k nemu pripojených, prípadne dodatočne doložených a predložených listín a dôkazov. Odvolací súd zastáva názor, že žalobkyňa žiadnym spôsobom a dôkazom nepreukázala, že žalovaný v rozpore so zákonom presadzuje uchopenie užívania časti svojho pozemku svojpomocne a tým dochádza k poškodeniu, poškodzovaniu, ničeniu, zničeniu alebo odstráneniu majetku žalobkyne a to pletivového oplotenia, keď len takéto samotné tvrdenia žalobkyne ničím nepodložené, takýmto dôkazom nie je. Žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez dostatočného zdôvodnenia a doloženia potreby bezodkladnej dočasnej úpravy pomerov strán a takýto postup ani z pohľadu odvolacieho súdu nebol zvolený správne. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil / § 234 ods. 2 a 220 ods. 2,3 C.s.p. / na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

8. Odvolací súd nespochybňuje, že žalobkyňa ako osoba, ktorej práva sú konaním inej osoby porušované alebo ohrozované, má právo sa rozhodnúť akú právnu ochranu svojich práv zvolí. Ak ale zvolí ochranu svojho práva tým, že sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia musí si byť vedomá, že ako navrhovateľka neodkladného opatrenia má dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie. Rovnako si musí byť vedomá, že ak si túto povinnosť nesplní, čo je aj daný prípad nemôže byť v konaní o nariadení neodkladného opatrenia úspešná a nemôže očakávať, že je návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bude vyhovieť. Vzhľadom na uvedené nepovažuje odvolací súd námietky žalobkyne (pozri odsek 2.1.) za

právne relevantné. Rovnako nemôže obstať jej tvrdenie, že súd prvej inštancie ju svojim odôvodnením zaradil medzi klamárov, keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutie len zdôvodňoval prečo jej návrhu nie je možné vyhovieť, keďže nepredložila súdu dôkazy o tom, že uvedeného skutku sa dopustil práve žalovaný a teda, že si nesplnil svoju povinnosť.

9. Ďalšími námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nemajú žiadny vplyv na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže všetky ňou uvádzané skutočnosti opätovne zostali len v rovine ich tvrdení a nebolo ničím preukázané konkrétne konanie žalovaného. Na doplnenie záverom odvolací súd len dodáva, že neodkladné opatrenie má chrániť pred konaním, ktoré v čase jeho vydania hrozí alebo trvá (uznesenie Vrchného súdu v Prahe z 29. 04. 1996 sp. zn. 3Cmo 734/95) a práve existenciu takejto hrozby žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila. Odvolací súd poukazuje nato, že Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešný žalovaný preto by mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaný nemá voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).